

AFKONDIGINGSBLAD VAN SINT MAARTEN

Jaargang 2020
No. 38

Landsverordening van 14 juli 2020 tot wijziging van de Algemene landsverordening landsbelastingen in verband met internationale verplichtingen

IN NAAM VAN DE KONING!

De Gouverneur van Sint Maarten,

In overweging genomen hebbende:

dat Sint Maarten zich heeft gecommitteerd om in 2018 automatisch fiscale inlichtingen te gaan uitwisselen met landen die in het kader van de Common Reporting Standard informatie met elkaar gaan uitwisselen en Sint Maarten in oktober 2015 de Multilateral Competent Authority Agreement heeft getekend;

dat deze gegevensuitwisseling betrekking heeft op het kalenderjaar 2017;

dat op basis van bestaande wetgeving de overheid van Sint Maarten op dit moment niet kan voldoen aan de verplichtingen die voortvloeien uit bovengenoemde overeenkomst;

dat om die reden wordt voorgesteld om de wettelijke mogelijkheid te openen administratieplichtigen te verplichten om jaarlijks automatisch fiscale informatie aan de Inspecteur aan te leveren;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld de onderstaande landsverordening:

Artikel I

De Algemene landsverordening landsbelastingen wordt als volgt gewijzigd:

- A. Na artikel 21a wordt een artikel ingevoegd luidende:

Artikel 21b

Indien het aan opzet of grove schuld van administratieplichtigen, bedoeld in artikel 61a, is te wijten dat de verplichtingen genoemd in dat artikel en daarop berustende bepalingen, niet, gedeeltelijk niet, dan wel niet binnen de gestelde termijn worden nagekomen, vormt dit een vergrijp ter zake waarvan de minister hem door de inspecteur een boete van ten hoogste NAf 20.000 kan opleggen.

- B. Na artikel 61 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 61a

1. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen administratieplichtigen worden aangewezen die gehouden zijn eigener beweging bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, aan te wijzen gegevens en inlichtingen te verstrekken aan de minister met het oog op de uitvoering van regelingen van internationaal recht tot het verlenen van wederzijdse bijstand bij de heffing van belastingen. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere regels worden vastgesteld met betrekking tot de frequentie, het uiterste tijdstip en de wijze waarop de in de eerste volzin bedoelde gegevens en inlichtingen aan de minister dienen te worden verstrekt.

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de administratieplicht, de controle en dienstverleners.

3. Een administratieplichtige, als bedoeld in het eerste lid, kan worden verplicht om bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen aan te wijzen gegevens vast te leggen voor zover dat landsbesluit niet anders bepaalt.

4. Als een persoon een overeenkomst aangaat of zich met een handeling bezighoudt waarvan redelijkerwijs kan worden aangenomen dat het voornaamste doel of een van de voornaamste doelen is het vermijden van de verplichting, genoemd in het eerste lid, en het daarop berustende bepalingen, wordt die persoon geacht onderworpen te zijn aan de verplichting alsof die persoon de betreffende overeenkomst niet heeft aangegaan of zich niet met de betreffende handeling heeft beziggehouden.

5. De minister kan door de Inspecteur zo nodig een onderzoek laten instellen teneinde te verifiëren of aan de in het eerste lid genoemde verplichting op juiste wijze is voldaan.

6. Voor de toepassing van het vijfde lid zijn de bepalingen van hoofdstuk VI van overeenkomstige toepassing.

7. Een krachtens het eerste tot en met derde lid vast te stellen landsbesluit, houdende algemene maatregelen, wordt overlegd aan en besproken door de Staten. Deze treedt in werking op een tijdstip van ten minste vier weken na afloop van de overlegging.

8. Waar als gevolg van dit artikel sprake is van de verwerking van persoonsgegevens, is op de in de hieruit voortvloeiende landsbesluiten, houdende algemene maatregelen, opgenomen maatregelen de Landsverordening bescherming persoonsgegevens van toepassing.

Artikel II

1. Deze landsverordening treedt, zodra deze in het Afkondigingsblad is geplaatst, in werking met ingang van de eerste dag van de zevende week na de datum van bekrachtiging.
2. Artikel I, B werkt terug tot en met 1 juli 2017.
3. In afwijking van het eerste en tweede lid, treedt deze landsverordening:
 - a. in werking met ingang van de eerste dag van de derde week na de beslissing van het Constitutioneel Hof indien de Ombudsman een zaak aanhangig heeft gemaakt als bedoeld in artikel 127, derde lid, van de Staatsregeling en werkt terug tot en met het tijdstip, genoemd in het eerste en tweede lid; of,
 - b. niet in werking indien het Constitutioneel Hof oordeelt dat deze landsverordening niet verenigbaar is met de Staatsregeling.

Deze landsverordening wordt met de memorie van toelichting in het Afkondigingsblad geplaatst.

Gegeven te Philipsburg, de *veertiende* juli 2020
De Gouverneur van Sint Maarten

De *negentiende* juli 2020
De Minister van Financiën

Uitgegeven de *tweeëntwintigste* juli 2020
De Minister van Algemene Zaken
Namens deze,
Hoofd afdeling Juridische Zaken & Wetgeving

MEMORIE VAN TOELICHTING

Algemeen deel

Aanleiding voor het ontwerp

Nadat de twintig grootste industriële landen (hierna: G20) tijdens de Sint Petersburg Summit in juli 2013 de automatische inlichtingenuitwisseling in belastingzaken (hierna: AEOI) als de nieuwe internationale standaard heeft aangenomen, heeft de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (hierna: OESO) in samenwerking met een aantal G20-landen en de EU een gezamenlijke rapportage en due diligence standaard ontwikkeld. Die bestaat uit de zogenoemde 'Common Reporting Standard' (hierna: CRS) en een multilaterale bevoegde autoriteiten overeenkomst (de 'Multilateral Competent Authority Agreement', hierna: MCAA) naar het model van de intergouvernementele overeenkomsten (hierna: IGA) van de 'Foreign Account Tax Compliance Act' (hierna: FATCA). De CRS is dus een systeem die door de OESO is ingevoerd met als doel belastingfraude en belastingontduiking te bestrijden en te leiden tot een wereldwijde automatische uitwisseling van informatie tussen rechtsgebieden die aan de CRS deelnemen. Een rechtsgebied dat aan de CRS deelneemt (of "CRS-rechtsgebied") is een land dat ermee heeft ingestemd om de CRS te implementeren.

De grondslag voor automatische internationale gegevensuitwisseling is artikel 63a, eerste en tweede lid, van de ALL. Genoemd artikel 63a, handelt over het automatisch uitwisselen van gegevens, bijvoorbeeld gegevens over rente, dividenden, en andere periodieke inkomen. Dat ten aanzien van deze gegevens automatische inlichtingenuitwisseling kan plaatsvinden, vloeit rechtstreeks voort uit de internationale regelingen die de juridische basis vormen voor de gegevensuitwisseling, zoals de bilaterale verdragen en het multilaterale Verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in belastingzaken (WABB-verdrag). De publicatie in de Afkondigingsblad van de gevallen of groepen van gevallen en de voorwaarden waaronder de verstrekking mag plaatsvinden, zoals het tweede lid voorschrijft, kan dan ook achterwege blijven. Het tweede lid is dus een dode letter. Om die reden wordt in een andere ontwerpplandsverordening voorgesteld om dit lid te laten vervallen.

CRS dwingt financiële instellingen hun klanten te identificeren en na te gaan in welk land zij belastingplichtig ('fiscal resident') zijn. CRS verplicht financiële instellingen ook om financiële rekeningen, die rechtstreeks of indirect worden aangehouden door rekeninghouders die fiscaal ingezet zijn in een CRS-rechtsgebied, te rapporteren aan de belastingadministratie

in de jurisdictie waarin zij zijn gevestigd. Deze informatie wordt vervolgens door deze belastingadministratie automatisch op jaarbasis uitgewisseld met de jurisdicties waarin de rekeninghouders belastingplichtig zijn.

Sint Maarten heeft zich gecommitteerd om vanaf 2018 jaarlijks automatisch fiscale inlichtingen te gaan uitwisselen met CRS-landen en heeft in oktober 2015 de MCAA getekend. De eerste gegevensuitwisseling zal, zoals kortgesloten met de OESO, betrekking hebben op de periode 1 juli 2017 tot en met 31 december 2017.

Op basis van bestaande wetgeving kan de overheid van Sint Maarten op dit moment niet voldoen aan de verplichtingen die voortvloeien uit bovengenoemde overeenkomst. Ook lokale financiële instellingen zijn bij het ontbreken van regelgeving niet zonder meer bevoegd om de bij hen aanwezige informatie van rekeninghouders te verstrekken aan de regering. Om die reden wordt voorgesteld om de mogelijkheid te openen administratieplichtigen te verplichten om jaarlijks uit eigen beweging fiscale informatie aan de minister aan te leveren. In het onderhavige ontwerp is deze mogelijkheid vervat in artikel 61a van de Algemene landsverordening Landsbelastingen (hierna: ALL). Hierbij moet worden aangemerkt dat elke financiële instelling van Sint Maarten op grond van artikel 43, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van de ALL een administratieplichtige is. Verder moet worden vermeld dat het voorgestelde artikel 61a geconcipeerd is om zowel de CRS als de FATCA alsmede andere vormen van automatische inlichtingenuitwisseling via een delegatiebepaling te kunnen uitvoeren.

Het is nagenoeg een feit van algemene bekendheid dat in Sint Maarten de wetgevingsprocessen met betrekking tot wetten in formele zin relatief veel meer tijd in beslag nemen dan in Nederland. De duur van deze processen in Sint Maarten is langer dan de wetgevingsprocessen ten aanzien van gedelegeerde regelgeving. Om wijzigingen in bijvoorbeeld de CRS snel te kunnen implementeren in de nationale wetgeving, is het derhalve verstandiger om deze standaard door middel van gedelegeerde regelgeving uit te voeren en dus niet hoofdzakelijk via een wet in formele zin zoals in Nederland. Om die reden heeft Sint Maarten gekozen om de CRS, in navolging van Curaçao, hoofdzakelijk door middel van gedelegeerde regelgeving (landsbesluit, houdende algemene maatregelen) te implementeren.

Ingevolge artikel 61a, eerste lid, van de ALL zijn de bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen aan te wijzen administratieplichtigen

gehouden om bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, aan te wijzen gegevens en inlichtingen uit eigen beweging te verstrekken aan de minister volgens de bij of krachtens dat landsbesluit te stellen regels met het oog op de uitvoering van regelingen van internationaal recht tot het verlenen van wederzijdse bijstand bij de heffing van belastingen. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere regels worden vastgesteld met betrekking tot de frequentie, het uiterste tijdstip en de wijze waarop de in de eerste volzin bedoelde gegevens en inlichtingen aan de minister dienen te worden verstrekt. Hiermee wordt beoogd de genoemde knelpunten weg te nemen zodat de overheid deze informatie aan verdragslanden kan verstrekken. Voorts moet worden vermeld dat artikel 61a van de ALL en het landsbesluit ook kunnen worden gebruikt om een toekomstige IGA met de Verenigde Staten met betrekking tot de FATCA uit te voeren.

De strekking van het genoemde artikel vervatte bepaling is thans opgenomen in de omvangrijke ontwerplandsverordening herziening formeel belastingrecht waarop nog een nader rapport dient te worden geschreven. Dit rapport kan relatief lang op zich laten wachten terwijl zowel het voorgestelde artikel 61a van de ALL als de hiermee corresponderende nog te ontwerpen ministeriële regeling voor 30 juni 2017 in werking had moeten zijn getreden. Dit om te voorkomen dat Sint Maarten door de OESO, wat fiscale transparantie betreft, als een niet-coöperatieve jurisdictie zou worden aangemerkt met alle gevolgen van dien. Gelet hierop is het noodzakelijk om artikel 45a van de ALL nu uit de ontwerplandsverordening herziening formeel belastingrecht te lichten en dit, tezamen met een administratieve boetebepaling als een apart ontwerp in procedure te brengen teneinde dit op zeer korte termijn in werking te laten treden. In het onderhavige ontwerp is het aanvankelijk voorgestelde artikel 45a artikel 61a geworden.

Handhavingsbepaling CRS

De CRS alsmede de FATCA (indien deze door middel van een IGA wordt geïmplementeerd) verplichten tot het hebben van een doeltreffende handhaving om niet-naleving van de identificatie- en rapportagevoorschriften die voortvloeien uit de CRS aan te pakken. In het onderhavige wetsvoorstel wordt daaraan uitvoering gegeven door middel van een administratieve boetebepaling.

Financieel paragraaf

Het onderhavige ontwerp beoogt de nakoming van de verplichtingen op grond van internationaal gemaakte afspraken, zoals de ondertekening van de zogenoemde Multilateral Competent Authority Agreement in het kader

van de CRS, en de in de toekomst waarschijnlijk nog te sluiten belastingverdragen zoals het FATCA-verdrag. De financiële gevolgen dienen aldus in dat perspectief geplaatst te worden. De kosten worden initieel opgeroepen door de internationale afspraken en de verdragen. Hoewel zonder het onderhavige ontwerp niet aan de betreffende verplichtingen zou kunnen worden voldaan, dient te worden vastgesteld dat de uitvoering van de betreffende afspraken/verdragen geheel wordt uitgewerkt in gedelegeerde regelgeving en dus niet in het onderhavige ontwerp. Dit betekent dat met dit ontwerp geen administratieve verplichtingen worden opgelegd en hiermee dus geen mankracht, tijd en kosten gepaard gaan. Deze verplichtingen worden enkel in het nog te concipiëren landsbesluit, houdende algemene maatregelen, waarin de uitvoering van de CRS geheel wordt uitgewerkt, opgelegd. De nieuwe beleidsvoornemens als bedoeld in artikel 10 van de Comptabiliteitslandsverordening worden dus niet in dit ontwerp uitgewerkt. Dit wettigt de conclusie dat dit ontwerp geen directe financiële gevolgen heeft voor Sint Maarten en dat dit niet gepaard gaat met lasten voor burgers, bedrijven en instellingen. Dit laatste geldt ook voor het voorgestelde artikel 61a, derde lid, te meer omdat dit een zogenoemde 'kan'-bepaling is.

Zoals hierboven is aangegeven heeft het nog te concipiëren landsbesluit, houdende algemene maatregelen wel financiële gevolgen voor de overheid van Sint Maarten en heeft lasten voor de burgers en financiële instellingen tot gevolg. Dit zal worden uiteengezet in de financiële paragraaf van de Nota Van Toelichting.

Advies Raad van Advies

Op 22 juni 2017 heeft de Raad van Advies (hierna: RvA) de regering inzake deze ontwerplandsverordening van advies voorzien (RvA no. SM/03-17LV). Het advies van de RvA is voor de regering aanleiding geweest om zowel het ontwerp als de Memorie van toelichting op onderdelen te wijzigen. De regering heeft de adviezen van de RvA deels overgenomen. Voor zover het advies van de RvA niet is overgenomen, wordt de beweegredenen daarvoor hierna zo volledig mogelijk weergegeven.

Onder hoofdstuk 1 *Consultaties adviesinstanties en belanghebbenden* merkt de RvA op dat adviesinstanties of belangengroepen en de Sociaal Economische Raad (hierna: SER) bij het concipiëren van het ontwerp niet zijn geconsulteerd respectievelijk gehoord terwijl dit ontwerp verstrekende verplichtingen bevat voor het bedrijfsleven in het kader van belastingheffing en vraagt hiervoor de aandacht.

De regering heeft dit advies niet overgenomen. Het onderhavige wetsvoorstel bevat slechts een delegatiebepaling om automatische gegevensuitwisseling uit te voeren. Dit betekent dat dit wetsvoorstel op zich, anders dan de RvA stelt, geen ingrijpende gevolgen heeft voor zowel particulieren als het bedrijfsleven. Reeds om die reden hoeft adviesinstanties of belangengroepen en de SER niet te worden geconsulteerd over het ontwerp. Voorts merkt de regering op dat verstrekking administratieve verplichtingen voor het bedrijfsleven in het kader van het tegengaan van internationale belastingfraude niet onder onderwerpen van sociaal economische aard vallen. Uit de geraadpleegde bronnen blijkt dat ook in Nederland en Curaçao de SER niet is geraadpleegd inzake dit onderwerp. De implementatie van de CRS moet worden gezien als een opdracht van de OESO waarover geen discussie mogelijk is.

Onder hoofdstuk 2 *Delegatie en het recht op privacy* constateert de RvA dat artikel 61a van de ALL noch enige andere bepaling in het ontwerp enige randvoorwaarden of andere restricties bevat voor deze ministeriële regeling en wordt opgemerkt dat deze restricties niet kunnen worden gebaseerd op een toelichting. De RvA meent dat genoemd gebrek aan restricties tot gevolg heeft dat de ministeriële regeling kan regelen dat elke gegevenssoort en elke vorm van inlichting voor elke doeleinde van elke administratieplichtige op elk moment en op elke wijze kan worden verzocht. Verder meent de RvA dat een dergelijke ongeclausuleerde gegevensverstrekking in strijd is met artikel 5 van de Staatsregeling. Voorts constateert de RvA dat onvoldoende duidelijk is op welke wijze de CRS de privacy van betrokkenen beïnvloedt. Er blijkt onvoldoende op welke wijze en onder welke omstandigheden Sint Maarten zich heeft geëngageerd aan de CRS. Ook ontbreekt in de toelichting een bespreking over de inhoud van de CRS waaronder de verplichtingen die daarin zijn opgenomen, en de vindplaats van de CRS. De RvA adviseert deze informatie over de CRS en de relatie met Sint Maarten in de toelichting op te nemen.

De regering heeft dit advies niet overgenomen. Vooropgesteld merkt de regering op dat artikel 61a van de ALL geconcipieerd is om zowel de CRS als de FATCA alsmede andere vormen van automatische inlichtingenuitwisseling via een delegatiebepaling (een landsbesluit, houdende algemene maatregelen in plaats van een ministeriële regeling, zoals aanvankelijk voorgesteld) te kunnen uitvoeren.

Ingevolge artikel 5 van de Staatsregeling worden bij of krachtens landsverordening regels gesteld ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer in verband met het vastleggen en verstrekken van persoonsgegevens en tevens inzake aanspraken van personen op kennisneming van over hen vastgestelde gegevens en van het gebruik dat daarvan wordt gemaakt. De in dit artikel bedoelde landsverordening is de Landsverordening bescherming persoonsgegevens (hierna: Lbp) die dus een organieke landsverordening is. Waar als gevolg van het voorgestelde artikel 61a en de gedelegeerde regelgeving persoonsgegevens worden verwerkt, is op deze wettelijke regelingen de Lbp van toepassing. De Lbp bevat voorwaarden voor de verwerking van persoonsgegevens en waarborgen voor degene wiens persoonsgegevens worden verwerkt. Eén van de voorwaarden voor gegevensverwerking volgens artikel 7 van de Lbp is dat persoonsgegevens voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld. De RvA ziet kennelijk over het hoofd dat op de gegevensverwerking die in het voorgestelde artikel 61a en de nog te concipiëren gedelegeerde regelgeving wordt geregeld, de huidige bepalingen van hoofdstuk VIII, Afdeling 2, van de ALL van toepassing worden.

In artikel 61 van de ALL is bepaald dat de bepalingen van de genoemde afdeling strekken tot nakoming van verplichtingen die voortvloeien uit de Belastingregeling voor het Koninkrijk, een verdrag ter voorkoming van dubbele belasting, een verdrag tot het uitwisselen van inlichtingen, dan wel regelingen van internationaal recht tot het verlenen van wederzijdse bijstand bij de heffing en invordering van de in artikel 1 bedoelde belastingen, alsmede de daarmee overeenkomende belastingen, die vanwege een buitenlandse mogendheid worden geheven. Op basis hiervan stelt de regering dat op grond van zowel het voorgestelde artikel 61a als het nog te concipiëren landsbesluit, houdende algemene maatregelen enkel gegevenssoorten voor de genoemde doeleinden kunnen worden verzocht aan slechts de administratieplichtigen die daarover beschikken. Dus het argument van de RvA dat de ministeriële regeling kan regelen dat elk gegevenssoort voor elke doeleinde van elke administratieplichtige kan worden verzocht is niet steekhoudend.

Voor alle duidelijkheid wordt het voorgestelde tekst van artikel 61a, eerste lid vervangen door de tekst van artikel 22, eerste lid, van de Landsverordening internationale bijstandsverlening bij de heffing van belastingen (Curaçao). Hierdoor wordt in artikel 61a dus —ten overvloede— gespecificeerd voor welke doeleinden de gegevens dienen te worden verstrekt zoals de RvA heeft geadviseerd. Overigens worden er geen extra randvoorwaarden in de wet opgenomen. Verder merkt de

regering op dat persoonsgegevens volgens de Lbp slechts mogen worden verwerkt indien één van de in artikel 8 van de Lbp limitatief opgesomde verwerkingsgronden van toepassing is. Ingevolge artikel 8, onderdeel c, van de Lbp mogen persoonsgegevens worden verwerkt indien de gegevensverwerking noodzakelijk is om een wettelijke verplichting na te komen. Aan deze eis is ook voldaan wanneer sprake is van bijvoorbeeld gedelegeerde regelgeving. Een dergelijke gedelegeerde regelgeving, in casu het landsbesluit, houdende algemene maatregelen waarin alle kernelementen van de CRS worden geregeld, mag uiteraard niet strijdig zijn met de Staatsregeling of de Lbp.

Overigens merkt de regering op dat, zoals reeds aangegeven, het voorgestelde artikel 61a slechts een delegatiebepaling is om zowel de CRS en de FATCA (in de toekomst) en andere vormen van automatische inlichtingenuitwisseling te kunnen implementeren. Hierdoor acht de regering het niet noodzakelijk om in de memorie van toelichting, zoals de RvA adviseert, op te nemen:

1. op welke wijze de CRS de privacy van betrokkenen beïnvloedt;
2. onder welke omstandigheden Sint Maarten zich heeft geëngaat aan de CRS;
3. de inhoud van de CRS, waaronder de verplichtingen die daarin zijn opgenomen;
4. de vindplaats van de CRS.

Onder hoofdstuk 5 *Verplichtingen en rechten van degenen op wie de gegevens betrekking hebben* vraagt de RvA aandacht voor het volgende.

Volgens de RvA wordt in het ontwerp geen melding gemaakt van diverse rechten voor degenen op wie de gegevens en inlichtingen betrekking hebben. Genoemde voorbeelden zijn het recht op notificatie, inzage- en correctierecht. Voorts wordt in de toelichting niet verduidelijkt of deze rechten in andere, vigerende regelgeving reeds wordt toegekend aan betrokkenen.

De regering merkt het volgende op. In het ontwerp zijn om de volgende twee redenen geen rechten op notificatie, inzage- en correctierecht opgenomen. Ten eerste schept artikel 61a op zich geen verplichtingen ten aanzien van administratieplichtigen of ten aanzien van de cliënten van administratieplichtigen. Om die reden zijn de voornoemde rechten ook niet opgenomen in de toelichting bij de introductie van artikel 8, vierde lid, van de Wet op de internationale bijstandsverlening bij de heffing van belastingen in Nederland. Ten tweede worden deze rechten reeds in artikel 26 respectievelijk hoofdstuk 4 van de Lbp aan betrokkenen toegekend. Deze rechten worden in de Nota van Toelichting op het landsbesluit,

houdende algemene maatregelen ter implementatie van de CRS vermeld. Het is dus overbodig om die op te nemen in het ontwerp.

Onder hoofdstuk 7 *Financiële paragraaf en administratieve lasten* merkt de RvA op dat een financiële paragraaf volledig ontbreekt en wordt geadviseerd om in te toelichting in te gaan op de lasten voor burgers, bedrijven en instellingen die volgen uit het ontwerp.

De regering heeft dit advies om de volgende reden niet overgenomen. In tegenstelling tot de stelling van de RvA, worden met dit ontwerp geen administratieve verplichtingen opgelegd en hiermee dus geen mankracht, tijd en kosten gepaard gaan. Deze verplichtingen worden enkel in het nog te concipiëren landsbesluit, houdende algemene maatregelen, waarin de uitvoering van de CRS geheel wordt uitgewerkt, opgelegd. Hetzelfde geldt voor de lasten voor burgers, bedrijven en instellingen. Wel is dit nu opgenomen in de financieel paragraaf.

Onder hoofdstuk 8 *Samenloopbepaling* constateert de RvA dat een samenloopbepaling tussen het ontwerp en het ontwerp van de Landsverordening herziening formeel belastingrecht ontbreekt en adviseert om deze alsnog op te nemen.

De regering heeft dit advies om de volgende reden niet overgenomen. De regering merkt op dat het voorgestelde artikel 45a reeds uit het ontwerp landsverordening herziening formeel belastingrecht is verwijderd, waardoor een samenloopbepaling niet is benodigd.

Artikelsgewijs deel

Artikel I

Onderdeel A

Conform de CRS alsmede de FATCA moet elke verdragspartner de nodige maatregelen nemen om zijn administratieplichtigen c.q. rapporterende financiële instellingen ertoe te verplichten regels inzake identificatie en rapportage toe te passen en deze effectief te implementeren en na te leven. Bij een doeltreffende uitvoering hoort dat bij niet-naleving van de identificatie- en rapportagevoorschriften doeltreffende handhavingsbepalingen gelden.

De ALL kent reeds een aantal verplichtingen in het kader van de internationale informatie-uitwisseling. Bij inwerkingtreding van onderhavige ontwerp-landsverordening worden voor rapporterende financiële instellingen

enkele verplichtingen toegevoegd die worden opgenomen in hoofdstuk VIII van de ALL. Op het niet-nakomen van de verplichtingen van artikel 61a van de ALL stelt artikel 21b van de ALL een sanctie.

Op grond van artikel 21b van de ALL wordt het opzettelijk of grof schuldig niet-nakomen van de verplichtingen die voortvloeien uit artikel 61a en de daarop berustende bepalingen een beboetbaar feit. Ter zake daarvan kan de Inspecteur een vergrijpboete opleggen van NAF 20.000. Deze hoge boete moet CRS 'non-compliance' gedrag ontmoedigen. Onder 'degenen' wordt in dit artikel begrepen zowel de administratieplichtige, genoemd in het eerste lid, als de personen, genoemd in het tweede lid, op wie de gegevens en inlichtingen betrekking hebben.

Indien de administratieplichtige ter zake geen enkel verwijt treft, kan degene op wie de gegevens en inlichtingen betrekking hebben worden beboet. Treft de administratieplichtige wel een verwijt, bijvoorbeeld omdat deze uit andere gegevens de onjuistheid van de eigen verklaring had moeten onderkennen of omdat de instelling zelfs op enige wijze behulpzaam is geweest bij het onjuist invullen van de eigen verklaring, dan kan zowel aan degene op wie de gegevens en inlichtingen betrekking hebben als aan de administratieplichtige een vergrijpboete worden opgelegd.

Onderdeel B

Voor de Sint Maartense belastingheffing is het van belang om van alle verdragspartners automatisch gegevens van financiële rekeningen aangeleverd te krijgen. Om dit te bewerkstelligen moet Sint Maarten op zijn beurt automatisch (bank)gegevens kunnen terugleveren aan die verdragspartners voor hun belastingheffing. Op dit moment kent de ALL geen verplichting voor Financiële Instellingen (onder meer banken, beleggingsinstellingen en levensverzekeraars) om gegevens over de rekeningen en verzekeringen van hun cliënten eigener beweging aan de Belastingdienst te verstrekken. Voorgesteld wordt om in de internationale context een dergelijke verplichting op te nemen. Artikel 61a van de ALL wordt derhalve ingevoerd om de mogelijkheid te openen om bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, aan te wijzen administratieplichtigen te verplichten om jaarlijks uit eigen beweging nader aan te duiden gegevens en inlichtingen aan de minister (lees Belastingdienst) te verstrekken. Daarbij is het van groot belang dat de Belastingdienst tijdig de beschikking krijgt over de fiscale gegevens die onderwerp zijn van die internationale afspraken. Om die reden wordt bepaald dat bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen nadere regels kunnen worden vastgesteld met betrekking tot de frequentie, het uiterste tijdstip en de wijze waarop de in de

eerste volzin van artikel 61a, eerste lid bedoelde gegevens en inlichtingen aan de minister dienen te worden verstrekt.

Met het oog op de mondiale ontwikkelingen op het gebied van fiscale informatieverstrekking, die voortdurend aan veranderingen onderhevig zijn, is het noodzakelijk dat Sint Maarten slagvaardig moet kunnen optreden om aan de toenemende internationale verplichtingen te kunnen voldoen. Om die reden is er voor gekozen om in artikel 61a, eerste lid, van de ALL een delegatiebepaling op te nemen op basis waarvan de automatische aanlevering van gegevens in het belang van internationale inlichtingenuitwisseling bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen geregeld kan worden. Dit maakt het eenvoudiger om in te springen op de mogelijkheden van de aan te wijzen administratieplichtigen om bepaalde (categorieën van) gegevens aan te leveren. Het is immers moeilijk om in te schatten welke eisen de internationale inlichtingenuitwisseling in de toekomst zal stellen. Als er internationaal meer eisen worden gesteld aan de gegevensuitwisseling, kunnen deze door middel van een relatief kort wetgevingstraject worden ingevoerd.

Met het oog op de naleving van het voorgestelde artikel 61a en de daarop berustende bepalingen dienen de in het eerste lid bedoelde administratieplichtigen bepaalde gegevens te registreren. Verder moeten deze administratieplichtigen om die reden ook gegevens en inlichtingen aan de Belastingdienst (op diens verzoek) verstrekken die redelijkerwijs kunnen worden vereist voor enig doel met betrekking tot de administratie of tenuitvoerlegging van artikel 61a en de daarop berustende bepalingen. Het is mogelijk dat de betreffende administratieplichtigen niet altijd in staat zijn om zelf hun verplichtingen te vervullen. In dergelijke gevallen kan een administratieplichtige een derde persoon als zijn dienstverlener aanstellen om de hem uit hoofde van dit artikel en de daarop berustende bepalingen opgelegde verplichtingen uit te voeren. Gelet op het bovenstaande bepaalt het tweede lid dat bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen nadere regels kunnen worden gesteld met betrekking tot de administratieplicht, de controle en dienstverleners.

In het derde lid wordt voorgesteld dat indien een entiteit eenmaal is aangewezen als administratieplichtige, deze ook kan worden verplicht bepaalde nader aan te wijzen gegevens in de administratie vast te leggen. Zo kan in het landsbesluit, houdende algemene maatregelen, dat op basis van deze landsverordening zal worden uitgevaardigd, opgenomen worden dat elke financiële instelling die bijvoorbeeld op grond van de door Sint Maarten getekende MCAA fiscale inlichtingen over rekeninghouders moet verstrekken, de woonstaat en het belastingidentificatienummer van elke

rekeninghouder moet vastleggen voor zover deze regeling niet anders bepaalt.

Het is voor financiële instellingen van belang om deze informatie voor elke rekeninghouder beschikbaar te hebben aangezien het aantal verdragslanden waarmee deze gegevens zullen worden uitgewisseld naar verwachting sterk zal toenemen. Door nu direct voor alle rekeninghouders deze gegevens vast te leggen hoeven zij niet telkens wanneer er een verdragsland bijkomt in hun administratie na te gaan voor welke rekeninghouders zij deze gegevens nu moeten gaan opvragen. Anderzijds zou zonder deze bepaling een rekeninghouder mogelijk kunnen stellen dat deze gegevens niet zouden mogen worden opgeslagen zolang hij niet in een verdragsland woont.

Volgens de OESO dient een antimisbruikbepaling te worden opgenomen. In de OESO modelwet is deze opgenomen in artikel 14 en luidt als volgt: "If a person enters into any arrangements or engages in a practice, the main purpose or one of the main purposes, of which can reasonably be considered to be to avoid an obligation under this act or regulations thereunder, the person is subject to the obligation as if the person had not entered in to the arrangement or engaged in the practice". Om die reden is deze bepaling in het Nederlands vertaald en in het vierde lid opgenomen.

Artikel II

Het was de bedoeling dat het ontwerp op 1 juli 2017 in werking zou treden aangezien de gegevensuitwisseling op het jaar 2017, zoals kortgesloten met de OESO, betrekking heeft op de periode 1 juli 2017 tot en met 31 december 2017. Inmiddels is 1 juli 2017 al verstreken terwijl er voor de toepassing van de identificatieprocedures (door de administratieplichtigen) die in de nog te concipiëren gedelgeerde regelgeving (landsbesluit, houdende algemene maatregelen) zullen worden opgenomen per genoemde datum een wettelijke verplichting moet bestaan. Om de voornoemde reden is ten aanzien van artikel 61a terugwerkende kracht verleend tot 1 juli 2017. Hierbij moet worden opgemerkt dat de in het voorgestelde artikel 61a vervatte delegatiebepalingen geen verplichtingen voor de daarin genoemde administratieplichtigen in het leven roept en derhalve geen sprake is van een belastend wettelijke regeling. Het gaat immers om zogenoemde 'kan'-bepalingen. Een bijzondere reden om terugwerkende kracht te verlenen is dat de regering voornemens is om terugwerkende kracht te gaan verlenen aan het ontwerp landsbesluit, houdende algemene maatregelen ter uitvoering van de CRS teneinde aan de internationale verplichtingen bedoeld in de door Sint Maarten getekende MCAA te kunnen voldoen.

Aan het voorgestelde artikel 21b wordt geen terugwerkende kracht verleend, omdat dat in verband met de strafrechtelijke legaliteitsbeginsel niet mogelijk is. Het is ook niet noodzakelijk omdat de betreffende strafbepaling slechts ziet op strafbare feiten in de toekomst, namelijk het niet, gedeeltelijk niet of niet tijdig aanleveren van de CRS-informatie aan de minister (dat dient in 2018 te gebeuren).

De Minister van Financiën